

ZGODBA :

Začne se tko, da gredo otroci spat in mamica in očka zaželita lahko noč in gresta, no pol k gresta se otroci začnejo prepirati zakaj bi jutri po zajtrku sploh mogl barvat pirhe, da je to čist bedn, čist brezveze..

In sliši jih babica, ki jim pove potem to zgodbo za lahko noč .. ČUDEŽNI PIRHI ;)

ČAROBNI PIRHI

V sobici je samevala babica, ki je ostala na svetu čisto sama.. tako se ji je vsaj zdelo ;)

Sedi nekega dne babica za mizo vsa žalostna na robu joka in razmišlja kako je čisto sama, kako jo nihče ne mara. Nakar pri vratih mlad sosedov fantek pozvoni. Najprej jo lepo pozdravi, nato pa ga babica povabi noter, da ima nekaj sladkega za njega, če bo. No sosedov fant se usede za mizo in babica prav tako. Nato ga babica vpraša :

» Poba moj , kaj te je k meni na obisk pripeljalo? »

"A se spomnite prejšnja leta, ko smo v vašem skednju lahko ustvarjali kot smo želeli. Ko je prišel velikonočni čas smo barvali tudi pirhe v njem, tiste pisane, se jih spomnite mama Lucija?"

"Ja seveda, le kako bi jih lahko kdaj pozabila."

"No lansko leto smo se odločili, da bomo nekaj teh pisanih pirhov nesli domov, nekaj jih bomo pa razdelili med prijatelje in druge znance. Odločili smo se da bo vsak daroval nekomu svoj pisan pirh. In potem ko smo se letos na oratorijskem dnevu spet skupaj zbrali, da bi pirhe barvali, smo se znova in znova spraševali le kaj je v teh pisanih pirhih, da so jih vsi tako veseli, kot da bi jim prinesli čokolado. Vsak je svoj pobarvan pirh prijel v roke in ga gledal, a ni nihče nič novega ugotovil. Nato smo jih vsi položili na mizo, da bi naredili še kakšen pirh več, in takrat smo opazili, na mizi, ki je bila z belim prtom prekrita, je vsak pirh zasijal. Videli smo, da je vsak izmed pirhov drugačen, saj je enega naredil Luka, drugega je naredila Špelca, vsak je naredil pirh tako kot ga je znal.

Sosedova Maja, ki ima rada rdečo barvo je pobarvala pirh tako, da je gor narisala velike rdeče pike in vsak ki je tak pirh od nje v dar dobil je bil vesel, saj se je vsakič ko je pirh pogledal spomnil nanjo, in na njene rdeče pike.

Miha ima pa rad modro barvo, njegovi pirhi vedno spominjajo na morje. Ko tak pirh v dar dobiš je tako kot da bi ti prinesel nekdo morje v hišo.

Ja od Špele pirhi so šele zanimivi ona obožuje rožice, njeni pirhi so kot cvetoči travniki, vsi ki so njene pirhe v dar dobili se jim je zdelo, kot da bi jim v stanovanje prinesla cvetoče travnike.

Lukata se seveda tudi spomnite, no kakšne pirhe je on delal?"

"Bolj svetle barve."

"Ja take oranžne, spominjali so na ogenj. Mi je pripovedoval deda Jože, da ko je od njega pirh dobil v dar je postala njegova sobica tako topla, kot da bi zakuril ogenj v njej.

No vidite mama Lucija Vi ste nam pomagali ko ste še lahko, da smo naredili vse te darove za druge.

Ugotovili smo posebnost teh naših pisanih pirhov, nekaj posebnega so, ker je vsak drugačen, vsak pirh je tak dar, ki spominja na tistega, ki je prinesel ta pirh v dar."

"Lepo ste to ugotovili, lepo."

"Pa še nekaj smo ugotovili, da ste bili Vi mama en tak velik pisan svetel sonček za vse nas, zato smo se odločili, da letos tudi mi skupaj naredimo en lep dar za Vas. En velik pisan pirh, ki vas bo spomnil na vse lepe trenutke z nami."

"OOOOOOOO "

"Mi smo zelo veseli vsakega preživetega trenutka z vami mama, zelo smo vam hvaležni za vsak trenutek, ki ste ga darovali za nas. Zato smo vsi z veseljem v srčku prislunili Špeli, ki se je spomnila kakšen pirh bomo Vam darovali.

Tak, ki Vam bo vedno znova sijal, tako kot vi nam.

Za vse nas ste en velik sonček, zato sprejmite iz mojih rok naš dar, tale pirh, eno veliko sonce."

"Dragi moj Jan, kako lepo , tako si me razveselil s tem darom, res prijetno toplo mi je sedaj pri srčku.

Spomnila sem se spet na nekaj, kar sem že skoraj pozabila."

"Kaj ste skoraj pozabili mama Lucija?"

"Na Njega, na naše Sonce" .. v tistem pokaže mama Lucija na križ, ki visi na steni.

"A na Jezusa?"

"Ja na Njega sem skoraj pozabila. Skoraj bi pozabila kako me ima rad in tudi tebe, vse nas.

Ta vaš pirh me bo zdaj vedno spomnil na to Jezusovo veliko ljubezen.

On nam je prinesel največji Dar, kot simbol tega daru še sedaj delamo pirhe."

"Mama Lucija, tisti ta rdeči, k so pod križem v naši cerkvi, tisti so tako lepi, a tisti pirhi so Njegov dar?"

"Ja tisti pirhi ta rdeči so Jezusov Dar!"

"Veš On nam je dal največji Dar. Svojo Ljubezen nam je dal! "

Zato so pirhi rdeči, so barve Njegovega srca.

Komurkoli podariš pirh, ga lahko zraven spomniš še da ga ima Jezus zelo rad, da je njegov Prijatelj, ki je vedno z njim!"

"O hvala mama Lucija, pa sem spet nekaj lepega zvedel, kar bom lahko tudi drugim povedal!"

"Mam še nekaj pirhov, ki jih nesem v dar!"

"No lep dan vam želim mama Lucija, pa hvala za vse lepe misli!"

"Hvala tebi za ta lep pirh, pozdravi vse!"

"Veste kam bom nesel tega rdečega?"

"Ne, kam? Mami, očetu, domov, .. "

"Ne, nesel ga bom v cerkev k mojemu Prijatelju Jezusu, da se mu zahvalim za njegov velik dar Ljubezni!"

To je konec zgodbe od Babice.. reče lahko noč otrokom.. in otroci zaspijo..

No zjutri k se zbudijo.. kumi čakajo da pojedjo zajtrk in pomagajo hitr pospravit, da bi čimprej lohk šli delat pirhe, da jih bodo potem lohk darovali ..

NO in pol čist na koncu en otrok čist vesel reče .. ostalim .. sestram ;) .. da bo on Ta (en poseben ..) ... pirh nesel v Cerkev k svojemu prijatelju Jezusu .

KATEHEZA : Maja (Iskra)

In na to se potem naveže tudi kateheza, da bodo tako storili tudi oni (se pravi naši otroci..) potem ko bodo pirhe nardili.. ;) jih bodo nekaj nesli v Cerkev k svojemu prijatelju Jezusu..